

VICSAY LAJOS

GYAKORLATI PEDAGÓGIA

NEVELÉSÜGYI FÜZETEK 7 1939 SZEPTEMBER HÓ

MEGRENDELHETŐ: SZEGED, KÁLVÁRIA UTCA 7. SZÁM

Október 6.

*Mikor így ősszel földre száll a dér,
A sok magyar seb mind panaszra kél...
Amerre nézünk, mindenütt sebek...
És vérző szívű, fáradt emberek.
Emitt keresztek roppant erdeje,
Amottan rablánc s könnyek tengere...*

*Mikor így ősszel száz seb felszakad:
Igy sir az egyik: — Én vagyok ARAD!
Mártírok hamvát én őrizgetem
E meglopott, elárvult szigeten.
A lelküket én vigasztalom,
Deret terítő őszi hajnalon,
S ígérem nékik, hogy még megvirrad,
Mert van még sok szív, aki hű marad!
Ígérem nékik új harcok zaját,
Trianont döntő győztes nagy csatát.
S ígérem nékik, én, — a rab Arad,
Hogy ez a szent föld csak magyar marad!*

*...Mikor így ősszel sok seb felsajog
S emlékezetünk lángja fellobog:
Ígérjük mi is, úgy, mint rab Arad,
Hogy ez a szent föld a miénk marad!*